

The Early Prophets - One Book, One Theme - class #47

The reason for the destruction of the First Temple

According to Sefer Melachim - Part One

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction -

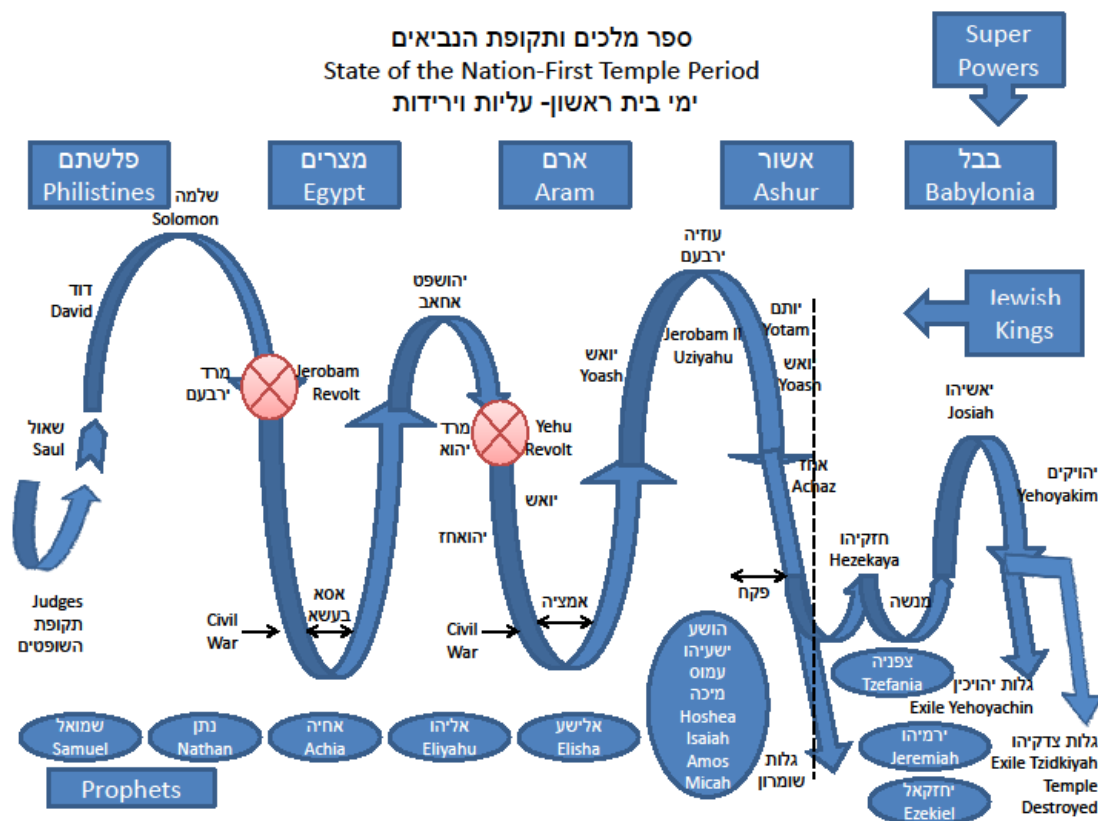
As our next two classes coincide with the '3 weeks', and as the time period of mourning for the Temple is not only to remember what happened, but more-so WHY it happened, our study will focus exactly on that topic in Sefer Melachim.

The first shiur will focus on the destruction caused by the Assyrian conquest (Sanheriv) , and the second shiur, the final destruction caused by the Babylonian conquest (Nebuchadnezar).

I. Review of the time period of approx 400 years of Sefer Melachim

Highlighting the disastrous results of a 'split Kingdom'

Note how unity leads to political strength & visa versa:

II. The reason for “destruction” according to Yoma 9b

מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן מִפְּנֵי מָה תָּרַב מִפְּנֵי שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים שֶׁהָיוּ בוֹ:
עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים

עֲבוּדָה זָרָה - דְּכָתִיב {ישעיהו כ"ח:כ'} פִּי קָצַר הַמִּצָּע מִהַשְׁתַּרְע...

גִּלּוּי עֲרִיּוֹת - דְּכָתִיב - ישעיהו ג':ט"ז : וַיֹּאמֶר ה':

יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתִּלְכְּנָה נְטוּיּוֹת גָּרוֹן וּמִשְׁקֵרוֹת עֵינָיִם...

שִׁפְיֵכוֹת דָּמִים - דְּכָתִיב {מלכים ב כ"א:ט"ז} : וְגַם דָּם נָקִי שִׁפְדָּה מִנְּשָׂא

[הַרְבֵּה מְאֹד] עַד אֲשֶׁר מָלְא אֶת יְרוּשָׁלַם פֶּה לְפֶה.

אֲבָל מִקְדָּשׁ שְׁנֵי שָׁהָיו עוֹסְקִין בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּגְמִילוֹת חֲסָדִים

מִפְּנֵי מָה תָּרַב ? מִפְּנֵי שֶׁהִיתָה בוֹ שְׁנֵאת חֲנָם

לְלַמְדָּה שִׁשְׁקוּלָה שְׁנֵאת חֲנָם פְּגָדָה שֶׁלֹּשׁ עֲבִירוֹת

עֲבוּדָה זָרָה - גִּלּוּי עֲרִיּוֹת - וְשִׁפְיֵכוֹת דָּמִים.

Note that all the psukim from time of Menashe!

Almost 100 years before the Temple was destroyed

III. Melachim Bet chapter 21 – Decree of “churban”

א בן-שָׁתַיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מִנְּשָׂא בְּמֶלְכוֹ, ¹ Manasseh was twelve years old when he began to reign; and he reigned five and fifty years in Jerusalem; and his mother's name was Hephzi-bah.
וְחַמְשִׁים וְחַמֵּשׁ שָׁנָה, מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם;
וְשֵׁם אִמּוֹ, חֶפְצִי-בָהּ.

ב וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה--כְּתוֹעֵבֹת, הַגּוֹיִם, ² And he did that which was evil in the sight of the LORD, after the abominations of the nations, whom the LORD cast out before the children of Israel.
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה, מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ג וַיִּשָּׁב, וַיִּבֶן אֶת-הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר אָבַד, חֲזַקִּיהוּ ³ For he built again the high places which Hezekiah his father had destroyed; and he reared up altars for Baal, and made an Asherah, as did Ahab king of Israel, and worshipped all the host of heaven, and served them.
אָבִיו; וַיִּקַּם מִזְבְּחֹת לְבַעַל, וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כְּאֲשֶׁר
עָשָׂה אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְכָל-צָבָא
הַשָּׁמַיִם, וַיַּעֲבַד אֹתָם.

ד וַיִּבְנֶה מִזְבְּחֹת, בְּבַיִת יְהוָה, אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, ⁴ And he built altars in the house of the LORD, whereof the LORD said: 'In Jerusalem will I put My name.'
בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי.

ה וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת, לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם, בְּשַׁתֵּי, ⁵ And he built altars for all the host of heaven in the two courts of the house of the LORD.
חֲצֵרוֹת בַּיִת-יְהוָה.

ו וְהַעֲבִיר אֶת-בְּנוֹ, בְּאֵשׁ, וְעוֹנֵן וְנַחֲשׁ, וְעָשָׂה
אֹב וְיִדְעֹנִים: הַרְבָּה, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-
לְהַכְעִיס.

6 And he made his son to pass through the fire, and practised soothsaying, and used enchantments, and appointed them that divined by a ghost or a familiar spirit: he wrought much evil in the sight of the LORD, to provoke Him.

ז וַיִּשֶׂם, אֶת-פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה--בְּבֵית,
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ, בְּבֵית
הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בַּחֲרָתִי מִכָּל שְׁבֵטֵי
יִשְׂרָאֵל, אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי לְעוֹלָם.

7 And he set the graven image of Asherah, that he had made, in the house of which the LORD said to David and to Solomon his son: 'In this house, and in Jerusalem, which I have chosen out of all the tribes of Israel, will I put My name for ever;

ח וְלֹא אֲסִיף, לְהִנָּד רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, מִן-הָאָדָמָה,
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת,
כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִים, וְלִכְל-הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר-צִוִּיתִי
אֶתְכֶם עֲבָדֵי מֹשֶׁה.

8 neither will I cause the feet of Israel to wander any more out of the land which I gave their fathers; if only they will observe to do according to all that I have commanded them, and according to all the law that My servant Moses commanded them.'

ט וְלֹא, שָׁמְעוּ; וַיִּתְּעַם מִנְּשָׂה, לַעֲשׂוֹת אֶת-
הָרַע, מִן-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל.

9 But they hearkened not; and Manasseh seduced them to do that which is evil more than did the nations, whom the LORD destroyed before the children of Israel.

י וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד-עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים, לֵאמֹר.

10 And the LORD spoke by His servants the prophets, saying:

יא יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְּשָׂה מֶלֶךְ-יְהוּדָה, הַתְּעַבּוֹת
הָאֵלֶּה--הָרַע, מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
לִפְנָיו; וַיַּחֲטֵא גַם-אֶת-יְהוּדָה, בְּגִלּוּלָיו. {ס}

11 'Because Manasseh king of Judah hath done these abominations, and hath done wickedly above all that the Amorites did, that were before him, and hath made Judah also to sin with his idols; {S}

יב לָכֵן, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַנְּבִי
מִבֵּיא רָעָה, עַל-יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה: אֲשֶׁר, כָּל-
שֹׁמְעֵיו (שֹׁמְעֵיהֶם)--תִּצְלָנָה, שְׁתֵּי אָזְנוֹיו.

12 therefore thus saith the LORD, the God of Israel: Behold, I bring such evil upon Jerusalem and Judah, that whosoever heareth of it, both his ears shall tingle.

יג וְנִטִּיתִי עַל-יְרוּשָׁלַם, אֶת קוֹ שֶׁמְרוֹן, וְאֶת-
מִשְׁקַלְתָּ, בֵּית אַחָאָב; וּמְחִיתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם כְּאֲשֶׁר-
יִמְחָה אֶת-הַצִּלְחַת, מְחָה, וְהִפְךָ, עַל-פָּנָיָהּ.

13 And I will stretch over Jerusalem the line of Samaria, and the plummet of the house of Ahab; and I will wipe Jerusalem as a man wipeth a dish, wiping it and turning it upside down.

יד וְנִטִּשְׁתִּי, אֶת שְׂאֵרֵי נַחֲלָתִי, וְנָתַתִּים, בְּיַד
אִיְבֵיהֶם; וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשֹׁסָה, לְכָל-אִיְבֵיהֶם.

14 And I will cast off the remnant of Mine inheritance, and deliver them into the hand of their enemies; and they shall become a prey and a spoil to all their enemies;

טו יַעַן, אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי, וַיְהִיוּ מְכַעְסִים,
אֹתִי--מִן-הַיּוֹם, אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרָיִם, וְעַד, הַיּוֹם
הַזֶּה.

15 because they have done that which is evil in My sight, and have provoked Me, since the day their fathers came forth out of Egypt, even unto this day.'

טז וְגַם דָּם נָקִי שִׁפַּף מִנְּשָׂה, הַרְבָּה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר-
מָלֵא אֶת-יְרוּשָׁלַם, פֶּה לְפֶה--לְבַד מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
הִחֲטִיֵּא אֶת-יְהוּדָה, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה.

16 Moreover Manasseh shed innocent blood very much, till he had filled Jerusalem from one end to another; beside his sin wherewith he made Judah to sin, in doing that which was evil in the sight of the LORD.

IV. Isaiah chapter 1 - [time of Chizkiyahu?]

- א חזון, ישעיהו בן-אמוץ, אשר חזה, על-יהודה וירושלם--בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו, מלכי יהודה.** 1 The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.
- ב שמעו שמים והאזיני ארץ, כי יהוה דבר: בנים גדלתי ורוממתי, והם פשעו בי.** 2 Hear, O heavens, and give ear, O earth, for the LORD hath spoken: Children I have reared, and brought up, and they have rebelled against Me.
- ג ידע שור קנהו, וחמור אבוס בעליו; ישראל לא ידע, עמי לא התבונן.** 3 The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib; but Israel doth not know, My people doth not consider.
- ד הוי גוי חטא, עם כבד עון--זרע מרעים, בנים משחיתים; עזבו את-יהוה, נאצו את-קדוש ישראל--נזרו אחור.** 4 Ah sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evil-doers, children that deal corruptly; they have forsaken the LORD, they have contemned the Holy One of Israel, they are turned away backward.
- ה על מה תכו עוד, תוסיפו סרה; כל-ראש לחלי, וכל-לבב דוי.** 5 On what part will ye yet be stricken, seeing ye stray away more and more? The whole head is sick, and the whole heart faint;
- ו מכף-רגל ועד-ראש אין-בו מתם, פצע וחבורה ומכה טריה; לא-זרו ולא חבשו, ולא רככה בשמן.** 6 From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and festering sores: they have not been pressed, neither bound up, neither mollified with oil.
- ז ארצכם שממה, עריכם שרפות אש; אדמתכם, לנגדכם זרים אכלים אתה, ושממה, כמהפכת זרים.** 7 Your country is desolate; your cities are burned with fire; your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as overthrown by floods.
- ח ונותרה בת-ציון, כסכה בכרם; כמלונה במקשה, כעיר נצורה.** 8 And the daughter of Zion is left as a booth in a vineyard, as a lodge in a garden of cucumbers, as a besieged city.
- ט לולי יהוה צבאות, הותיר לנו שריד כמעט-- כסדם היינו, לעמרה דמינו. {פ}** 9 Except the LORD of hosts had left unto us a very small remnant, we should have been as Sodom, we should have been like unto Gomorrah. {P}
- י שמעו דבר-יהוה, קציני סדם; האזינו תורת אלהינו, עם עמרה.** 10 Hear the word of the LORD, ye rulers of Sodom; give ear unto the law of our God, ye people of Gomorrah.
- יא למה-לי רב-זבחיכם יאמר יהוה, שבעתי עלות אילים וחלב מריאים; ודם פרים וכבשים ועתודים, לא חפצתי.** 11 To what purpose is the multitude of your sacrifices unto Me? saith the LORD; I am full of the burnt-offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he-goats.
- יב כי תבאו, לראות פני-מי-בקש זאת מידכם, רמס חצרי.** 12 When ye come to appear before Me, who hath required this at your hand, to trample My courts?

- יג לא תוסיפו, הביא מנחת-שוא--קטרת תועבה היא, לי; חדש ושבת קרא מקרא, לא-אוכל און ועצרה. 13 Bring no more vain oblations; it is an offering of abomination unto Me; new moon and sabbath, the holding of convocations--I cannot endure iniquity along with the solemn assembly.
- יד חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי, היו עלי לטרח; נלאיתי, נשא. 14 Your new moons and your appointed seasons My soul hateth; they are a burden unto Me; I am weary to bear them.
- טו ובפרשכם כפיכם, אעלים עיני מכם--גם כי-תרבו תפלה, אינני שמע: ידיכם, דמים מלאו. 15 And when ye spread forth your hands, I will hide Mine eyes from you; yea, when ye make many prayers, I will not hear; your hands are full of blood.
- טז רחצו, הזכו--הסירו רע מעלליכם, מנגד עיני: חדלו, הרע. 16 Wash you, make you clean, put away the evil of your doings from before Mine eyes, cease to do evil;
- יז למדו היטב דרשו משפט, אשרו חמוץ; שפטו יתום, ריבו אלמנה. {ס} 17 Learn to do well; seek justice, relieve the oppressed, judge the fatherless, plead for the widow. {S}
- יח לכו-נא ונכחה, יאמר יהוה; אם-יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, אם-יאדימו כתולע כצמר יהיו. 18 Come now, and let us reason together, saith the LORD; though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool.
- יט אם-תאבו, ושמעתם--טוב הארץ, תאכלו. 19 If ye be willing and obedient, ye shall eat the good of the land;
- כ ואם-תמאנו, ומריתם--חרב תאכלו, כי פי יהוה דבר. {פ} 20 But if ye refuse and rebel, ye shall be devoured with the sword; for the mouth of the LORD hath spoken. {P}
- כא איכה היתה לזונה, קריה נאמנה; מלאתי משפט, צדק ילין בה--ועתה מרצחים. 21 How is the faithful city become a harlot! She that was full of justice, righteousness lodged in her, but now murderers.
- כב כסף, היה לסיגים; סבאף, מהול במים. 22 Thy silver is become dross, thy wine mixed with water.
- כג שרי סוררים, וחברי גנבים--כלו אהב שחד, ורדף שלמנים; יתום לא ישפטו, וריב אלמנה לא-יבוא אליהם. {ס} 23 Thy princes are rebellious, and companions of thieves; every one loveth bribes, and followeth after rewards; they judge not the fatherless, neither doth the cause of the widow come unto them. {S}
- כד לכן, נאם האדון יהוה צבאות--אביר, ישראל: הוי אנחם מצרי, ואנקמה מאויבי. 24 Therefore saith the Lord, the LORD of hosts, the Mighty One of Israel: Ah, I will ease Me of Mine adversaries, and avenge Me of Mine enemies;
- כה ואשיבה ידי עליה, ואצרף כפר סיגיה; ואסירה, כל-בדיליה. 25 And I will turn My hand upon thee, and purge away thy dross as with lye, and will take away all thine alloy;
- כו ואשיבה שפטיך כבראשנה, ויעצריך כבתחלה; אחרי-כן, יקרא לך עיר הצדק--קריה, נאמנה. 26 And I will restore thy judges as at the first, and thy counsellors as at the beginning; afterward thou shalt be called the city of righteousness, the faithful city.
- כז ציון, במשפט תפדה; ושביה, בצדקה. 27 Zion shall be redeemed with justice, and they that return of her with righteousness.

V. The logic of “chet ha'Egel”

A symbol of our connection to God

A. What were the people expecting? / What were they promised?

Shmot 3:16-17

טז לך ואספת את-זקני ישראל, ואמרת אליהם...
יז ואמר, אעלה אתכם מעני מצרים, אל-ארץ הפנימי והחתי,
והאמרי והפרזי והחוי והיבויסי--אל-ארץ זבת חלב, ודבש

Shmot 23:20-28

- כ** הנה אנכי שלח מלאך, לפניך, לשמרך, בדרך; ולהביאך, אל-המקום אשר הכנתי.
- כא** השמר מפניו ושמע בקלו, אל-תמר בו; כי לא ישא לפשעכם, כי שמי בקרבו.
- כב** כי אם-שמוע תשמע, בקלו, ועשית, כל אשר אדבר-- ואיבתי, את-איביך, וצרתי, את-צוריך.
- כג** פי-ילך מלאכי, לפניך, והביאך אל-האמרי והחתי, והפרזי והפנימי החוי והיבויסי; והכחדתיו.
- 20** Behold, I send an angel before thee, to keep thee by the way, and to bring thee into the place which I have prepared.
- 21** Take heed of him, and hearken unto his voice; be not rebellious against him; for he will not pardon your transgression; for My name is in him.
- 22** But if thou shalt indeed hearken unto his voice, and do all that I speak; then I will be an enemy unto thine enemies, and an adversary unto thine adversaries.
- 23** For Mine angel shall go before thee, and bring thee in unto the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Canaanite, the Hivite, and Jebusite, & will cut them off.

B. Compare with their request from Aharon 32:1 -

- א** וירא העם, כי-בשש משה לרדת מן-ההר; ויקהל העם על-אהרן, ויאמרו אליו קום עשה-לנו אלהים אשר ילכו לפנינו-כי-זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים, לא ידענו מה-היה לו.
- 1** when the people saw that Moses delayed to come down from the mount, the people gathered themselves together unto Aaron, and said unto him: 'Up, make us a god who shall go before us; for as for this Moses, the man that brought us up out the land of Egypt, we know not what became of him.'

Re: "Elokim"- see Breishit 1:2 - the spirit of God or a 'powerful wind' -see Shadal !

רוח אלוקים" ואפשר שמר אותו לאלהים לפי שהייתה חזקה -כי כן מנהג הלשון, כשירצה להגדיל הדבר *Radak*

C. Where was Moshe- see Shmot chapter 24

- יד** ואל-הזקנים אמר שבו-לנו בזה, עד אשר-נשוב אליכם; והנה אהרן וחור עמכם, מי-בעל דברים יגש אליהם.
- טו** ויעל משה, אל-ההר; יז ומראה כבוד ה', פאש אכלת בראש ההר, לעיני, בני ישראל.
- יח** ויבא משה בתוך הענן, ויעל אל-ההר; ויהי משה, בהר, ארבעים יום, וארבעים לילה. {פ}
- 14** And unto the elders he said: 'Tarry ye here for us, until we come back unto you; and, behold, Aaron and Hur are with you; whosoever hath a cause, let him come near unto them.'
- 15** And Moses went up into the mount, and the cloud covered the mount....
- 18** And Moses entered into the midst of the cloud, and went up into the mount; and Moses was in the mount forty days and forty nights.

D. The Golden Calf - Did the people ask for a 'god', or a 'leader'?

Or possibly something else - to help conquer the Land

Discussion: what was the last war they fought / Topic of "shirat ha'Yam"!

How many other battles have they witnessed?

What was the key to all their miraculous victories?

See Shmot 17 - War with Amalek

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר-לָנוּ אַנְשִׁים, וְצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלֶק; מָחָר, אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגְּבֻעָה, וּמִטָּה הָאֱלֹהִים, בְּיָדִי.

9 And Moses said unto Joshua: 'Choose us out men, and go out, fight with Amalek; tomorrow I will stand on the top of the hill with the rod of God in my hand.'

יא וְהָיָה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ--וַגִּבֹּר יִשְׂרָאֵל...
11 And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed; and when he let down his hand, Amalek prevailed.

Review the previous mentions of the "mateh Elokim" & Moshe's hand

Shmot 4:1-4:17-20 7: 15-20 - then compare with 17:3-6

Note "mateh" & "yad" (the interchange) in first 3 plagues, and in plagues 7 thru 9

See chapter 7 again and then see Shmot 9:22-23; and 10:12-13 & 14:15-21 !

E. What was Aharon thinking? [Shmot chapter 32]

ב וַיֹּאמֶר אֶלְהֵם, אֶהְרֹן, פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם; וְהָבִיאוּ, אֵלַי.

Shmot 32: 2 And Aaron said unto them: 'Break off the golden rings, which are in the ears of your wives, of your sons, and of your daughters, and bring them unto me.'

ד וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיַּצֵּר אֹתוֹ בַּחֶרֶט, וַיַּעֲשֶׂהוּ, עֵגֶל מִסַּכָּה; וַיֹּאמְרוּ--אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

4 And he received it at their hand, and fashioned it with a graving tool, and made it a molten calf; and they said: 'This is thy god, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt.'

ה וַיֵּרָא אֶהְרֹן, וַיְבֹן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו; וַיִּקְרָא אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר, חַג לַיהוָה מָחָר.

5 And when Aaron saw this, he built an altar before it; and Aaron made proclamation, and said: 'To-morrow shall be a feast to the LORD.'

ו וַיִּשְׁכְּבֻם, מִמָּחָרֹת, וַיַּעֲלוּ עֹלֹת, וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים; וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ, וַיִּקְמוּ לְצַחֵק. {פ}

6 And they rose up early on the morrow, and offered burnt-offerings, and brought peace-offerings; and the people sat down to eat and to drink, and rose up to make merry. {P}

- A symbol of God's power leading the battle?

- See Bamidbar 10:31-36

Note how a 'golden image' leads the nation in battle

Why was Hashem so disappointed?

ז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: לֵךְ-רֵד--כִּי שָׁחַת עַמְּךָ, אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

7 And the LORD spoke unto Moses: 'Go, get thee down; for thy people, that thou broughtest up out of the land of Egypt, have dealt corruptly;

ח סָרוּ מִהֶרַח, מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם--עָשׂוּ לָהֶם, עֵגֶל מִסַּכָּה; וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ, וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ, וַיֹּאמְרוּ, אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

8 they have turned aside quickly out of the way which I commanded them; they have made them a molten calf, and have worshipped it, and have sacrificed unto it, and said: This is thy god, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt.'

** See Breishit 6:11-13 re "hashchata" & Breishit 17-19 re: "derech Hasehm"